

ОСОБЛИВОСТІ НІМЕЦЬКОЇ ГОТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Мякотіна Є.В.

Науковий керівник – Єрошкіна О.О., канд. архіт., доцент

Актуальність дослідження обумовлена тим, що жоден з періодів розвитку європейської архітектури не викликав таких суперечок в оцінюванні — від неприйняття і осуду до захоплення, вияву приязні та бажання відродити як національну спадщину, значної мистецької вартості, модності. Незважаючи на різні погляди, готична архітектура ніколи не зникала з обріїв і складових частин західноєвропейської культури. На це вказала історія вивчення готичної архітектури. Наукова новизна полягає у визначенні закономірності розвитку різних етапів, подій та людей, які керували формуванням готики в архітектурі. Мета дослідження: виявлення і наукове обґрунтування принципів формування розвитку архітектури готичного періоду Німеччини. Методи та результати досліджень: методика базується на композиційному та порівняльному аналізі величної архітектури у Німеччині. Результати досліджень полягають у розширенні знань готичного стилю в архітектурі для подальшого використання у проектах нових споруд.

Готична архітектура — період розвитку західноєвропейської архітектури з XII по XVI століття. Готична архітектура замінила архітектуру романської доби і своєю чергою поступилася архітектурі доби відродження. Сам термін «готика» виник саме в добу Відродження для означення попереднього періоду розвитку архітектури, аби підкреслити відмінності архітектури, що відродила стилістику архітектури Стародавнього Риму і мала значні відмінності (стильові і конструктивні) від середньовічної архітектури.

Осуд і зневажливе ставлення до готики йшло з ренесансної Італії, надзвичайно багатой на пам'ятки давньоримської архітектури. Вони могутньо впливали на світогляд італійських митців — від художників до архітекторів (теоретиків і практиків). Готична архітектура, навпаки, не мала ні значного осуду, ні опозиції в країнах Північної Європи, де була і залишалася в лоні національних культур і в добу середньовіччя, і в добу Північного Відродження. Проблематику готичної архітектури вивчають і подають у власних творах — Філібер Делорм, Вінченцо Скамоцці, Гваріно Гваріні, Франсуа Блондель, не кажучи вже про британських архітекторів, постійних прихильників готичної архітектури всупереч всім модам і впливам, що йшли з континенту.

Серед загрозливих, небезпечних умов розвитку готики стало співіснування з «чорною смертю», пандемією чума, що охопила Західну Європу, також Азію і Африку. «Чорна смерть» спустошувала півні-

чне Причорномор'я, Балкани, Італію, Іспанію, Францію, Нідерланди, в середині XIV століття перекинулася на Британію.

Доба готики відрізнялася релігійною налаштованістю і підвищеною духовністю. «Чорна смерть», навпаки, привнесла хаос і в релігійне, і в соціальне життя. Перелякані духовні пастирі могли запропонувати лише молитви і каяття за гріхи. На хвилі масових смертей виникли дикі практики каяття на кшталт флагелантів і ретельні пошуки винуватих. Європа зазнала бунтівних настроїв і падіння моралі, бо живі, налякані епідемією, вважали, що церква їх зрадила. Три роки епідемії 1348-1350 рр. в добу розвинутого періоду готики забрали 20—25 млн людських життів.

Німецька готика складалася під впливом готики Франції, але мала регіональні особливості. Недобудовані романські споруди добувають в новому стилі або додають до них лише готичні деталі та елементи, не змінюючи конструктивну базу споруд. Поступово німецька готика набуває міцї, індивідуальності та з'являються як запозичені з Франції зразки, так і оригінальні, місцеві. Готична архітектура зазвичай використовувала тесане каміння (пісковик, мармур). Але в місцинах з дефіцитом чи відсутністю природних покладів каменю використовували цеглу.

Цегляна готика — це особливий тип готичної архітектури, поширений у Північній Європі, особливо у північній Німеччині та тих регіонах довкола Балтійського моря, які не мають місцевих джерел природного каменю. Будівлі фактично побудовані з використанням цегли.

Висновок:

Встановлено, що одним з найвагоміших аспектів розвитку готичного стилю є традиції, зокрема уточнено періодизацію розвитку архітектури готичного; встановлено традиції побудови готичних храмів з 12 по 15 століття.

ОСОБЛИВОСТІ АРХІТЕКТУРИ ТА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА АНГЛІЇ В ПЕРІОД ГОТИКИ

Пігар М.С.

Науковий керівник – Єрошкіна О.О., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми обумовлена відродженням цікавості до історії Західної Європейської архітектури періоду готики.

Мета дослідження - виявлення і наукове обґрунтування принципів розвитку архітектури і образотворчого мистецтва Англії в період готики.